

Arrest

nr. 187 941 van 2 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 februari 2017 waarbij een aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 30 januari 2013 de beslissing waarbij verzoeker bevel wordt gegeven om

het grondgebied te verlaten met inreisverbod gedurende acht jaar. Deze beslissingen worden verzoeker op 31 januari 2013 ter kennis gebracht.

1.2. Verzoeker treedt op 10 februari 2016 in het huwelijk met een Nederlandse onderdaan.

1.3. Op 10 oktober 2016 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er wordt door de gemeente Hoogstraten een bijlage 19ter afgeleverd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 7 februari 2017 de beslissing dat de aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen omwille van het geldende inreisverbod. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“U maakt het voorwerp uit van een inreisverbod dat u betekend werd dd. 30.01.2013 alsook van een bevel om het grondgebied te verlaten, u betekend dd. 31.01.2013

U kunt de opheffing van dit inreisverbod vragen, waardoor u legaal zou kunnen terugkeren naar België. Dit is enkel mogelijk op basis van wijzigingen aangaande uw situatie die plaats vonden na de datum van die beslissing. In het kader van artikel 74/12 van de wet van 15 december 1980 moet de opheffing aangevraagd worden bij de diplomatieke post die bevoegd is voor uw woon-of verblijfplaats in het buitenland.

Gelet op het feit dat u geen enkele vraag tot opheffing van het inreisverbod hebt ingediend, moet u gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat u betekend werd dd 30.01.2013 alsook aan het inreisverbod, u betekend dd 31.01.2013 waarvan u de opheffing kunt vragen in het buitenland.

De bijlage 19ter dd. 10.10.2016 (ingediend in Hoogstraten) werd ten onrechte afgegeven en wordt als niet bestaande beschouwd.”

Dit is de bestreden beslissing.

Op 9 maart 2017 stelt verzoeker tegen deze beslissing een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Deze zaak is hangende en gekend onder het rolnummer X.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 29 mei 2017 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

2. Onderzoek van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Aangezien vaststaat dat verzoeker is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet en gelet op de bepalingen van artikel 39/85, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dient het uiterst dringend karakter van de vordering op zich te worden aangenomen. Verweerder betwist dit ook niet in de nota met opmerkingen.

2.2. De Raad dient op te merken dat het beroep dat tegen de bestreden beslissing werd ingediend reeds van rechtswege schorsende werking heeft, gelet op het gestelde in artikel 39/79, § 1, 7° van de Vreemdelingenwet. Er kan niet worden geschorst wat reeds is geschorst. (RvS 17 maart 1999, nr. 79.313 en RvS 23 maart 2006, nr. 156.831)

Derhalve is de vordering tot schorsing onontvankelijk.

Zoals blijkt uit de artikelen 39/84 en 39/85 van de Vreemdelingenwet en artikel 44 Pr RvV is de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen verder een *accessorium* van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging. Deze vordering dient aldus hetzelfde lot te volgen.

Louter ten overvloede merkt de Raad ook nog op dat geen enkele wettelijke bepaling voorziet dat de Raad kan overgaan tot het opleggen van een dwangsom.

2.3. Gelet op voorgaande vaststellingen dient de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

2.4. Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

I. CORNELIS